

KRISTITTYJEN HERRA ON

KUIVAN
AUTIOMAAN
TAPPAJA-
DEMONI

Älkää siis peljätkö heitä. Sillä ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi (Matt.10:26)

ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi (Joh.8:32)

Ensimmäinen painos
Copyright © Viherhiukkanen Oy 2021
Kannen taitto ja kansikuva: hwhd

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-3595-4

KRISTITTYJEN HERRA ON

**KUIIVAN
AUTIOMAAN
TAPPAJA-
DEMONI**

Hän Joka Uneksii

SISÄLLYS

Harhaopin aakkoset	6
Tehtäväni on häiritä tahdonvapautta	13
Kristityt ovat niin hyviä ihmisiä	20
Pari varoituksen sanaa	22
Jeesus ei ollut Vanhan testamentin profeettojen ennustama messias	24
Hyvän- ja pahantiedon puu ja alastomuuden havaitseminen	33
Alkuperäistekstin mukaan Eevaa houkutellut "käärme" oli "serafi"	38
Lause "Ja maa oli tyhjä ja autio" on myös käännösvirhe hebreasta	41
Ihmisten tyttäriä peittavat vartijat	43
Lilith ei suostunut makamaan alla	49
Kunnon mies Nooa oli pojanpoikansa kironnut kostonhimoinen juoppo	51
Herra tuhosi Baabelin tornin ihmisten keskinäisen yhteistyön vuoksi	55
Herra ei koetellut Aabrahamin uskon lujuuatta, vaan ahneuden määrää	57
Jaakob ja Herra Demoni pettivät yhdessä	65
Unien kuningas	70
Valitut eivät olleet Egyptissä orjia, vaan työtä vieroksuvia siipiveikkoja	74
Herra kidutti valittuja Siinain autiomaassa ja lopulta kirosi heidät	82
Käskyt, kuuliaisuus ja väkivalta synnyttivät uuden uskonnon	88
Luvatun maan ihanat massateurastukset	92
Daavid oli väkivaltainen ja puoli-hullu huoripukki	98
Saatana on Kuivan autiomaan tappaja-demoni kahlekoira	103
Job oli itseään muita parempana pitävä paskiainen	114
Haureus, viibi ja rypälemehu vievät järjen	118
Valemessias profetioiden valheet	126
Betlehemin matkan mahdottomuus	128
Kaikukin profetoi	130
Neitseestä navan kautta syntynyt	132
Taivaallinen sotilasparaati	134
Eksyneet Itämaan tietäjät	135
Verikekkerit Ramasta Betkehemisiin	137
Yhtä aikaa pakomatalla Egyptiin ja Jerusalemin tenppelissä	138
Kristittyjen valheen motiivit	142
Raamattu on totta valehdellessaankin	151
Jahve Perkele	160
Teot todistavat	164
Seurustelusääntöjen rikkoja	169
Desinfiointijono	182

Loinen kansojen ruumiissa	186
Herra Demoni kiusaa	191
Autuaat sadomasokistit	194
Millä te mittaatte, sillä teille mitataan	200
Karma	204
Valerakastajat	214
Itserakkaus on syntiä	218
Verhoudut valoon kuin viittaa	226
Maailma on pahan vallassa	229
Hurskasta toiveajattelua	231
Pelikorttitalo luhistuu	238
Paha Pyhä Henki	246
Silminnäkiä	249
Mädät Hedelmät	252
Minun sanani eivät koskaan katoa	255
Kaksoismurha	261
Tunnistamaton valo	266
Jumalan kauhu	271
Valkeaksi kalkitut haudat	273
Meteliruton isä	280
Minun evankeliumini	286
Suolalla höystetty puhe	288
Nainen on syyllinen	291
Tekopyhä pellesirkus	295
Homppelit helvettiin	306
Pelko, käden päälle pano vai kasteko pelastaa	310
Syntipukki se on joka pelastaa	312
Uskoko voisi pelastaa	318
Sittenkin syömällä pelastuu	322
Marttyyrit pelastuu varmasti	324
Ennalta määrätyt ainakin pelastuu	328
Ehkä ehtoollinen pelastaa	332
Perisyynnin mestauspölkky	334
Augustinus	339
Älyllinen rappio	342
Kuivan autiomaan tappaja-demonin tavoite	346
Moraalittomat kristityt	348
Karta kristittyjä rikollisia	356

HARHAOPIN AAKKOSET

Tämä kirjanen tuo kirkkaaseen päivänvaloon kristittyjen Jumalanaan pitämän, pimeydessä viihtyvän Kuivan autiomaan tappajademonin ja tämän tyhjiin valheellisiin sanoihin sekä vihaan ja väkivaltaan, rakkaudelle vihamielisiin tekoihin, kaksinaismoraaliin nojaavan propagandan - kristinopin. Tässä kirjasessa Raamatun ei tulkita kullekin kulloinkin sopivimmalla tavalla, eikä Raamatusta lainata asiayhteydestä irrotettuja yksittäisiä lauseita, lauseenpätkiä, sanaa sieltä, toista täältä. Myöskään ei "sopivasti unohdeta" niitä Raamatun sisältämiä lauseita ja sanoja, jotka eivät sovi kirveelläkään esimerkiksi itse kristinoppiin tai Jeesukseen ja hänen käyttökseen! "Pyhä Sana" itse ei tässä kirjasessa saa itse "kertoa", miten kulloinkin mikäkin sanan tulee ymmärtää, mikä on sanan oikea tulkinta!

Niinpä esimerkiksi Jeesuksen sanat väännettiin varhaiskristittyjen toimesta väkisin irti asiayhteyksistään, niitä vääristeltiin karkeasti, saati että niitä olisi ymmärretty – tai edes haluttu ymmärtää. Alusta saakka kuulijat vangittiin ensimmäisten kristittyjen toimesta pelastusanomalla, lipevillä lupauksilla taivaallisesta palkinnosta sekä pelolla, kadotuksen uhalla. Uskosta, tyhjiä sanoista taottiin ensimmäisten vuosisatojen aikana avain taivaaseen ja miekat pakanoiden ja harhaoppisten teurastamiseen. Kristittyjen kansanjoukoille "*tarpeeksi monta kertaa toistama riittävän suuri vale*", Jumalaksi naamioituneen Kuivan autiomaan tappajademonin sana sana lävisti lopulta kuin verinen miekka koko yhteiskunnan.

Kuule kuitenkin pari varoituksen sanaa ennen perehtymistäsi Raamatun ja sen tulkitsijoiden teksteistä löytyvään todistusaineistoon "*tarpeeksi monta kertaa toistetusta riittävän suuresta valeesta*"; sinun on ehdottomasti otettava, kuten Jeesus sanoi, malka pois omasta silmästäsi.

Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi? Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan silmästäsi', ja katso, malka on omassa silmässäsi? Sinä ulko-kullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä. (Matt.7:3–5)

Malkassa on kyse kaksinaismoraalista, yksinkertaisimmillaan tekojen ja sanojen ristiriidasta. Vai kuvitteletko, että Jeesus vuorisaarnassa todella kehotti kuulijoita poistamaan silmistään konkreettisesti näkökykyä haittaavia roskia? Malkahan on katemateriaalin painona pidetty harjalta räystäälle kul-

keva halkaistu seiväs. Jeesusko siis muka kehotti kuulijoitaan poistamaan silmistään monimetrisiä seipäitä?

Useimmat meistä eivät kuitenkaan edes ymmärrä, mitä kaksinaismoraali oikein on (varmaan jotain hyvän makuista kotiin kannettua pikaruokaa?), sillä kaksinaismoraalia pidetään ihmisten keskuudessa niin luonnollisena oma-kohtaisen käyttäytymisen muotona, ettei siihen edes jokapäiväisessä elämässä kiinnitetä lainkaan mitään huomiota. Kaksinaismoralisti ei edes itse käsitä, että hänen puheensa ja tekonsa voisivat olla jotenkin moraalisesti vääriä - moitittavia! Kaksinaismoraali tekee ihmisen käytännössä, vaikka hän kuulee, kuuroksi, vaikka hän näkee, sokeaksi ja vaikka hänellä on sydän - sydämettömäksi. Vanhassa testamentista löytyykin erinomainen kaksinaismoraalin seurausten kuvaus kohdasta, jossa Jesaja kertoo Jahve Herra Demonin kehottaneen häntä:

Mene ja sano tälle kansalle: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkään ymmärtäkö, näkemällä näkkää, älkääkään käsittäkö.' Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvilliaan, ei ymmärtäisi sydämellään (Jes.6:9)

Herran kehoitus Jesajalle on tosin näennäinen, koska valitut jo ennen kehoitusta olivat omaamansa kaksinaismoraalin vuoksi kuuroja ja sokeita - Jahve Herran paaduttamia. Jahve Demoni halusi kehotuksellaan vain "elvistellä" Jesajalle aikaansaannoksillaan. Kielitoimiston sanakirjan mukaan:

kaksinaismoraali on moraali joka asettaa erilaisia vaatimuksia eri yksilöille tai ryhmille; yksilön tai yhteisön moraalivaatimusten ja omien tekojen ristiriitaisuudesta, usein = tekopyhyys, ulkokultaisuus.

Kaksinaismoraalissa ei kuitenkaan ole kuin häviävältä osin kyse yksilön ja yhteisön moraalivaatimusten poikkeavuudesta, vaan nimenomaan yksilön omien sanojen ja tekojen keskinäisestä ristiriidasta. Eikä pelkästään tekojen ja sanojen ristiriidasta, vaan myös siitä, että kohtelee lähimmäistään eri tavoin - valikoi kanssaihmiset hylättyihin ja valittuihin! Eli puhuu, muttei seiso sanojensa takana tai puhuu yhtä, mutta tekee toista - kohtelee eri ihmisiä, lähimmäisiä ja kaukaisia, samoissa tilanteissa eri tavalla ja eri tilanteissa samoin, vastaa lähimmäisen hymyyn hymyllä, mutta iskee ensimmäisen tilaisuuden tullen tikarin hänen selkäänsä. Jakamalla käytöksensä muita kohtaan tekopyhästi ja ulkokultaisesti joko arvostetuksi hyvydeksi tai hyväksytyksi epäinhimillisyydeksi, kaksinaismoralisti peittää taitavasti jokapäiväisen arkisen pahuutensa.

Hyvin havaittavasti käyttämämme kaksinaismoraali tulee esille siinä, että vaikka väitämme ja luulemme rakastavamme, niin emme edes tiedä mitä rakkaus on. Rakkaus sanan väärinkäyttämien sekä rakkauden väärinkäsittämisen ilmenevät erityisesti veljellisen rakkauden käsitteen sisällössä. Tuo veljellinen rakkaus, rakkaus muita kuin ehkä korkeintaan läheisiä ja/tai uskonveljiä kohtaan, on kaikkien kaksinaismoralistien käyttämä yleinen piilo, naamio, jolla välttyään paljastamasta henkilökohtainen kyvyttömyys rakastaa, yksilön henkiset tunnevauriot, rakkausanemia. Kirjassaan "Rakkauden vaikea taito" Erich Fromm kirjoitti:

Senkaltainen työnjako, jonka tunnusmerkkinä on oman perheensä rakastaminen, mutta tunteettomuus vieraita kohtaan, on ilmaus perustavaa laatua olevasta kyvyttömyydestä rakastaa...

Veljellisen rakkauden takana lymyten on helppo leperrellä tyhjiä sanoja rakkaudesta kuten Paavali 1. Korinttolaiskirjessä 13. luvussa, tekohymyillä kuin poliitikko, jakaa makeisia kilteille lapsille, silittää heidän hiuksiaan ja nostaa heidät syliinsä, harhauttaa äänestäjiä sekä peittää vihamielinen suhtautuminen naapurin kakaroihin, muukalaisiin. Näyttää lapsille oivaa esimerkkiä! Kaksinaismoraali onkin koko maapallon yhteisen moraalin läpimätä kivi-jalka, kaikkialla aivan yleisesti vallalla oleva moraalistandardi. Ja kaksinaismoraali tarttuu vanhempien antaman esimerkin mukaan aina yhä uusiin sukupolviin kuin rusketus auringonottajaan kesähelteellä! Yksilön, joka elää kaksinaismoraalin kehossa, on äärimmäisen vaikea päästää irti tutistaan, saati ymmärtää, mitä seurauksia kaksinaismoraali kantaa kohdussaan. Kaksinaismoraalista luopuminen voi jopa olla yksilölle yhtä mahdotonta kuin täplistä luopuminen on leopardille.

Tutkimusten mukaanhan jokainen aikuinen valehtelee kaksi kertaa joka ainoa päivä (Yle 20.10.2012)! Eikä näissä tutkimuksissa edes huomioida kuinka monta kertaa päivässä kaksinaismoraali ohjaa yksilön suoranaista tai alitajuista käyttäytymistä tai mitkä kaksinaismoraalin pohjautuvat arvot määrittelevät kaikkia hänen puheitaan ja tekojaan! Mikäli olet pesunkestävä kaksinaismoralisti, et ymmärrä lainkaan lukemaasi, joten sinun on aivan turha jatkaa tästä eteenpäin tutustumista tästä kirjasesta löytyvän todistusaineistoon Tappajademonista.

Vasta kyseenalaistettuasi kaksinaismoraalin ymmärrät, että **Jeesuksen toiminnan, sanat ja käytöksen, erottaa yksiselitteisesti juutalaisten ja myöhemmin sekä kristittyjen että muhamettilaisten käytöksestä nimenomaan kaksinaismoraalin niistä puuttumisen vuoksi. Jeesus käyt-**

täytyi, ei niin kuin juutalaiset, kristityt tai muhamettilaiset, vaan juuri niin kuin puhui:

Sen tähden, kaikki, mitä he sanovat teille, se tekkää ja pitääkää; mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat, mutta eivät tee (Matt.23:3)

Jeesuksen tekoja tai käytöstä eivät "evankelistat" tai apostolit pystyneet ilosanomissaan muuttamaan, mutta hänen suuhunsa nämä "pyhät" kirjurit sen sijaan pystyivät jälkikäteen istuttamaan oman kaksinaismoralistisen opinsa saalistaessaan köyhiä ja avuttomia kerittäviä laumaansa. Näin ollen aina, kun joku "Herra Demonin palvelija" uskottelee sinulle Nasaretilaisen yrittäneen alistaa jotakuta, tuominneen jonkun tai lietsoneen vihaa, niin kyseessä on moraaliltaan sairas henkilö - kaksinaismoralisti! Kaksinaismoraali on ominaista Vanhassa testamentissa "valittujen" sekä nimenomaan itse Demoni Jahve Herran käytökselle, puheiden ja tekojen sisältämille ristiriidoille!

Tee tässä pikatesti moraalillesi: Mitä kuvittelet Jeesuksen oikein sanoneen, kun Matteus väittää Jeesuksen lausuneen:

1) "*Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan hukkuvat*" (Matt 26:52)

Vai saman evankelistan aiemmin aivan saman Jeesuksen väittämä:

2) "*Älkää huulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle; en ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan*" (Matt 10:34)?

Syyllystyikö Jeesus toiminnassaan Matteuksen mukaan kaksinaismoraaliin? Valehteliko Jeesus? Vai valehteleeko Matteus? Kertooko 10. luvun jae pikemminkin Matteuksen omaan kaksinaismoraaliin pohjautuvista alitajuisista toiveista?

Oletko koskaan ajatellut, että **molemmat kahdesta erilaisesta, keskenään ristiriitaisesta kuvauksesta voivat olla valetta. Mutta ainoastaan toinen niistä voi olla totta, ei koskaan molemmat** kuten kristityt kuvittelevat! Tästä seuraa väistämättä se, että Matteuksen evankeliumista kuten koko Raamatun tekstistä suurin osa on täyttä puppua.

Toisin sanoen törmäämme Raamattua lukiessa toistuvasti esimerkiksi kahden sisällöltään vastakkaiseen käytösohjeeseen. Esimerkiksi Herran sanat:

"En minä enää ole teidän kanssanne, ellette hävitä keskuudestanne tuhon omaksi vihittyjä." (Joos.7:12)

ovat täysin päinvastaiset Nasaretilaisen sanoihin:

"Jos te osoitate ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette?" (Matt.5:47)!

Ovatko Matteus, Markus, Luukas, Pietari ja Paavali sekä koko kristillinen kirkko kaikkine hännystelijöineen oikeassa ja yksinkö Jeesus sekä Jeesuksen serkut Johannes ja Jaakob valehtelevat? Miksi Uuteen testamenttiin sisältyvät Jeesuksen serkkujen Johanneksen ja Jaakobin valheet? Entä Jahve Demoni? Miksi hän puhuu ensin yhtä ja sitten toista? Vai antaako Demoni Herra valituilleen toisilleen vastakkaisia käytösohjeita vain siksi, että hän harhauttaa kaksinaismoraaliin nojaavalla käytöksellään ja ohjeillaan heidät käyttäytymään juuri päinvastoin, kuin heidän todelliset etunsa vaatisivat? Toinen edellytys totuuden etsijälle on tarkastella muinaisia tapahtumia vailla ennakkoluuloja, -asenteita, -ehtoja tai -käsityksiä, sellaisia kuin oma-kohtainen usko, sillä Jeesuksen sanoin uskon sokeuttamat Jahve Demonin seuraajat:

ovat sokeita (sokeain) taluttajia, jotka siivilöitte hyttysen, mutta nielette kamelin (Matt.23:24)

Sinun on ehdottomasti riisuttava paradigman (yleisesti hyväksytyt oppikannet) burkhan peittämät silmäsi ja katsottava maailmaa vailla hysteerisiä harhoja uteliaan avoimin silmin, vailla ainuttakaan ennakkoehtoa, sillä myös ennakkoehtojen umpimuraamat silmät eivät mitään näe ja burkhan peittämät ovat myös umpikuuroja!

Uskovaisten kanssa on aivan turha yrittää väitellä älyllisesti, sillä he kieltäytyvät uskoonsa vedoten alun alkaenkin kaikesta ajattelutoiminnasta, (ajattelutoiminta edellyttää pohdintoja eri vaihtoehtojen välillä, ellei ajattelulla tarkoiteta yhden mantran ulkolukua), kaiken järjen käytöstä ja luottavat totuutta etsiessään ainoastaan "juupas eipäs" -luuloon ja kuvitteluun. Mark D. Thompson (Moore Theological Collegen johtaja, Sydneyssä Australiassa, teologian, filosofian ja etiikan osastot) onkin aivan varma, että:

Järki muuttuu pahalaisen lempihuoraksi kun se pyrkii toimimaan riippumattomana Jumalan ilmoituksesta.

Tai teologi Leonhard Goppelt:

Raamatun teksti ei saa perimmäistä merkitystään luonnollisen järjen pohjalta, jonka jälkeen se luetaan uskossa. Se saa aina merkityksensä ainoastaan kun se luetaan uskon valaiseman järjen pohjalta.

Mutta kuinka uskon läpikyllästävä voi mitään totuutta tutkia Tai yleensäkin väittää mitään totuudeksi, jos järjenkäyttö on aivotoiminnan tasolla tapahtuvaa "huoraamista"? Filosofi ja kasvatustieteilijä Tapio Puolimatka paljastaa kirjassaan "Usko, Tiede ja Raamattu", että järjen käyttö on sitä paitsi kaikille ihmisille ylipäätään täysin mahdotonta, koska he ovat saaneet syntiinlankeemuksen yhteydessä "aivovaurion":

Pelastava usko ei ole mahdollinen pelkästään ihmisen luonnollisten älyllisten kykyjen varassa, koska ihmisen älylliset kyvyt ovat synnin tähden vaurioituneet.

TEHTÄVÄNI ON HÄIRITÄ TAHDONVAPAUTTA

Menetelmä "Tarpeeksi monta kertaa toistettu vale muuttuu totuudeksi", on klassista aivopesua – mielenhallintaa. Silti aivopesun määritelmän muotoilleet Edward Hunter sekä Steven Hassan eivät ilmeisesti itsekään aivopestyinä ymmärtäneet sitä, että aivopesua ei suinkaan voida määritellä niin, että se vain ja ainoastaan kuuluu tilanteisiin, jossa uhri tietää olevansa vihollisen käsissä. Sillä aivopesu voidaan aloittaa jo niin varhain, se on niin tehokkaasti ja taitavasti suoritettu, että pesty ei edes ymmärrä koskaan olevansa "vihollisen" käsissä? Aivopesun uhrilla ei ole mitään muuta vaihtoehtoa kuin hyväksyä se mikä on, ja hän tekee sen vapaaehtoisesti ilman minkäänlaista pakkoa, ilman näkyvää alistumista "epäinhimilliseen" kohteluun tai "kidutukseen", koska hänellä ei ole tietoa mistään muusta. Aivopesu on silloin savuttanut perimmäiset tavoitteensa, kun pestävä ei edes tiedä olevansa pesulassa ja kuka pesuainetta viimekädessä annostelee.

Vaikutusvaltaisimmat "vale on totta"-mielipidemuokkauksen, aivopesun uhrin, etupäässä uskonnollisen eliitti, silmäätekevät vallanpitäjät sekä propagandaan sinisilmäisesti uskova väkijoukko, on aina yrittänyt vaientaa tietoon ja totuuteen pyrkiviä kansalaisia sekä toisinajatteliijoita. Heidän suunsa on yritetty tukkia, heitä on tehty naurunalaiseksi tai solvattu hulluiksi. Heistä on aina tarvittaessa päästetty "ilmat pihalle", koska he eivät ole suostuneet "tanssimaan" vallanpitäjien tai enemmistön pillin mukaan! Toisinajattelijat ovat kohdanneet ivaa, pilkkaa, halveksuntaa, väheksyntää, vainoa ja uhkailua, kuten esimerkiksi Galileo Galilei kristuksen maanpäällisen sijaishallitsijan paavin edessä keskiajalla, vain vajaan 500 vuotta sitten, jolloin kansalaisille uskoteltiin uskonnollisen eliitin toimesta aivan yleisesti, että maa on maailmankaikkeuden keskuksessa, veden päällä kelluva pannukakku – kuin paavin oma napa, jonka ympärillä kaikki pyörii.

Vallanpitäjillä on ollut varallisuutensa ja mieltä hivelevän vallan tunteensa kasvattamisen ohella kautta aikojen kansalle varattuna vain yksi tehtävä; alistua – totella sokeasti ja suostua tarvittaessa tottelevaisina ja nöyrinä tykinruuaksi, niellä kakistelematta, kyselemättä, sille syötetty totuus. Tänä päivänä tämä "vale on totta"-propaganda on saavuttanut ennen näkemättömät mittasuhteet ja äärimmäisen röyhkeät sekä muista täydellisesti piittaamattomat menettelytavat. Kansalaisia sumutettaessa jopa sellaiset fyysisen peruslait kuin Newtonin mekaniikan 3-laki ja laki liikemäärän säilymisestä, sekä näistä laeista seuraava tapahtumien looginen etenemisjärjestys, menettävät merkityksensä massojen maailmalaajuudessa käsityskyvys-

sä, kuten esimerkiksi Dallasissa 22.11.1963 ja New Yorkissa sekä Shanks-villessä 11.9.2001. Propagandan kaikkien aikojen ykköstähti Adolf Hitler kerskuikin:

Mikä onni hallitseville, että ihmiset eivät ajattele.

Hitler perustikin koko propagandansa ajatukselle – aivan kuten useimmat, Hitlerin esimerkkiä seuraten, länsimaisista poliitikoista nykyisin – että kansan enemmistö oli ja on kykenemätön sulattamaan loogista punnintaa. Aadolf ymmärsi erittäin hyvin, että yksilö muuttuu massan keskellä tahdottomaksi automaattiksi, persoonalliset arvot menettäneeksi viettiolenoksi, jolle on ominaista alkukantainen sankarillisuus ja helposti syttyvä toiminnanhalu. Ihmisistä tulee vain kuvienvaraiseen ajatteluun pystyviä, vaikutuksille alttiita, esimerkeillä, toistamisella ja liioittelulla helposti johdatettavia, jonossa ilmaisista muovivämpäreistä taistelevia raakalaisia, joilta puuttuu objektiivinen oikeustaju ja vastuuntunto. Menetelmät, kuinka kansanjoukot Hitlerin mukaan ahdetaan Prokrusteen vuoteeseen nukkumaan tuhat vuotista unta, menetelmät, joilla propaganda tulee tarjoilla massoille, ovat Hitlerin ”Taisteluni”-kirjan sotapropaganda-luvun mukaan seuraavat:

1. On opittava sanomaan yhtään mitään
2. Propagandan on oltava vastaanottajan henkisen tason mukaista
3. Propagandan on keskityttävä muutamiin harvoihin ydinkohtiin
4. Propaganda perustuu (jankuttavaan) toistoon
5. Propagandan on oltava yhtämittaista ja pitkäkestoista
6. Propagandan on keskityttävä etupäässä tunteisiin
7. Propagandan on nojaututtava uhkaan (vihollinen, vastustaja), pelkoon, tarpeen tullen väkivallan tukemana

Ja kun propagandan uhri saadaan uhkailemalla sekä pelolla riittävän tiukasti pihteihin, ”puristusotteeseen”, niin Erich Fromm kuvaa:

*Hallitun ryhmän itsetunto pysyy sopivasti alhaalla niin, ettei kapinasta ole pelkoa... **Psyykkisesti rampautunutta ihmistä voidaan käyttää helpommin hyväksi kuin vahvaa ihmistä...***

Mutta miksi Hitler halutaan kuitata vain henkisesti häiriintyneinä, helppoheikkinä, olut-agitaattorina, keskinkertaisena epähenkilönä, itsekeskeisenä narsistina ja epäonnistujana, joka pelkällä hyvällä onnella, moukan tuurilla sai kehittyneet yhteiskunnat seuraamaan henkisesti häiriintynyttä, mielisai-

rasta miestä, rotkon reunalta alas? Kuinka merkityksetön ja kyvytön tyhjäntoimittaja pystyi muutaman vuoden kuluessa taktikoimaan itsensä kotimaansa korkeimpaan mahdolliseen poliittiseen asemaan, Saksan valtakunnankansleriksi, huiputtamaan täydellisesti sellaisten suurvaltojen kuin Englannin ja Ranskan kokeneita ja älykkäitä johtajia, muuttamaan eurooppalaisen sivistyskansan miljoonat ihmiset barbaareiksi, määräämään osan maansa väestöstä tuhottavaksi, rakentamaan ja valvomaan mahtavinta sotakoneistoa, mitä koskaan ennen sitä oli maan päällä nähty ja syöksemään maailman sen siihenastisen historian tuhoisimpaan sotaan.

Perimmäinen syy Hitlerin halveksimiseen on siinä, että Aadolf, kuten useimmat liittoutuneisiin kuuluneet Länsi-Euroopan, Pohjois-Amerikan ja Australian asukkaat johtajineen, olivat Herra Jumalaan vankasti uskova ja tähän nojaavia kristittyjä kansanmiehiä ja naisia, jotka käyttäytyivät vuosisatojen saatossa aivan yhtä brutaalisti, kuin niin monet kymmenet tuhannet kristityt kansanjohtajat ennen heitä? Saksan vakaumuksellisen kristityn valtakunnankanslerin alaisuudessa toteutettujen juutalaisvainojen perimmäisten syiden vatvominen julkisuudessa muistuttaisi voittaneiden länsimaiden johtajia ja kansalaisia (jos kansanjoukot edes mitään muistaisivat) aivan liikaa heidän ikiomasta juutalaisen veren tahrimesta historiasta. Hitlerhän käytti aivan avoimesti puheissaan Luojasta usein nimiä Jumala, Herra, Kaikkivaltias ja Kaitselmus. Mutta esimerkiksi arvostettu Ian Kershaw ja muut Hitler-tutkijat eivät kristittyinä, joko ymmärrä Hitlerin uskonnollisuutta, tai sitten he eivät halua laisinkaan käsitellä koko asiaa, sillä heidän psykologinen puolustusmekanisminsa estävät aiheen sen seurauksia syvällisemmän käsittelyn. Tätä kuvaa Kershawin kirjassaan Hitler (2008) seuraava lause:

*Hän [Hitler] päätti radiopuheen kuten usein suuret puheensa **näennäisuskonnolliseen** sävyyn pyytämällä Kaikkivaltiasta siunaamaan hallituksen toimet.*

Käsitystä, että Hitler olisi ollut muka ateisti tai uskonnonvastainen, eivät tue ainakaan Toukokuun 3. 1945 Vatikaanin Hitlerin kuoleman johdosta antama lausunto (E. Paris, ”The Secret History of the Jesuits”, s. 163):

Adolf Hitler, katolisen kirkon poika, kuoli puolustaessaan kristinuskoa. On sen tähden ymmärrettävää, ettei voida löytää sanoja hänen kuolemansa murheellisuuden julkituomiseksi, sillä on niin monia, jotka ylistävät hänen elämänsä. Hänen kuolevaisten jäännöksensä yllä lepää hänen voittoisaa moraalinen hahmonsä. Jumala antakoon Hitlerille marttyyrien palmun ohella hänen voittonsa laakeriseppeleen.

Polttivatko saksalaiset kristittyjä kirkkoja tai vainosivatko he harhaoppisia kristittyjä kuten useimmat länsimaat aiemmin? Puolueohjelman kohdassa 24 natsit ilmaisivat kantansa kristinuskoon. Kannan mukaan puolue kannattaa positiivista kristillisyyttä, joka ei ole sidoksissa mihinkään tunnustukseen. Kohdassa myös ilmaistaan, kuinka puolue kannattaa uskonnonvapautta, kunhan uskonto ei ole konfliktissa saksalaisen rodun tapojen tai moraalien kanssa sekä kuinka puolue taistelee juutalaista materialismia vastaan. Entä miksi saksalaissotilaiden vyönsoljessa luki ”Jumala meidän kanssamme? Hitlerin uskonnonvastaisuus on yhtä suuri valheiden verkon varaan rakennettu myytti kuin hänen köyhyytensä, lahjattomuutensa, juutalainen isänsä tai se väite, että hänelle ensimmäisessä maailmansodassa urhoollisuudesta myönnetty ensimmäisen luokan rautaristi olisi ollut pelkkää huiputusta. Hitler itse kirjoittaa syvästä uskonnollisesta vakaumuksestaan ”Taisiteluni”-kirjassaan näin:

*Siksi uskon toimivani **Kaikkivaltiaan Luojan tahdon mukaisesti. Puolustautuessani juutalaisia vastaan käyn taistelua Herran työn puolesta.***

Jo tämän katkelman perusteella on päivänselvää se, ettei Hitler pitänyt itseään ensisijaisesti sen enempää juutalaisten murhaajana kuin kristitytkään, vaan pikemminkin ihmiskunnan pelastajana. Aadolff kertoo puheissaan tai vaallisesta oppaastaan ja häneltä saamastaan tehtävästään muun muassa seuraavaa:

Tehtäväni on häiritä ihmisen tahdonvapautta... Toteutan käskyjä, jotka Kaitselmus on antanut minulle... Mikään mahti maailmassa ei voi järkyttää Saksan valtakuntaa nyt, jumalallinen Kaitselmus on tahtonut, että minä täytän germaanisen tehtävän.

Ja koska Hitler vakaumuksellisena kristittynä johti kulisseista juutalaisten kansanmurhaa, niin muiden maiden kristittyjen oli sodan jälkeen kaikin mahdollisin keinoin tietysti vaiettava Hitlerin uskonnollisesta vakaumuksesta ja heidän omasta juutalaisvainoihin liittyvästä pimeästä historiasta, sillä Euroopan mantereen ensimmäinen laajamittainen juutalaisten massamurhahan ei suinkaan tapahtunut Auschwitzin kaasukammiossa elokuussa 1941 tai Babi Jarin sora-kuuressa 29. ja 30. syyskuuta 1941, vaan ensimmäinen ristiretken yhteydessä vuonna 1095, jolloin Herran soturien matkareitin varrella, kohti luvattua maata, hyökätään Pyhän Pietari erakon johdolla raastasti juutalaisten kimppuun, ensin Reinin laaksossa, sitten Böömissä ja

Unkarissa. **Arviolta 8000 juutalaista todetaan muitta mutkitta syylliseksi Jeesuksen murhaan ja heidät tapetaan.**

Näin tämä apostoli Paavalilta kipinän saanut ja alkuseurakuntien kautta kirkkoon pesiytynyt syöpäläinen, tuhat vuotta kulisseissa kytentynyt juutalaisviha, huipentuu ensi kerran näyttävästi Pyhään maahan matkaavien Herran palvelijoiden keskuudessa. Perinnetiedon mukaan noin 1000 juutalaisnaista tekee tuolloin mieluummin myös itsemurhan, kuin antaa kiduttaa itseään lähimmäisenrakkautta heidän reisiensä väliin pyhän siennesteen muodossa ruiskauttelevien kristittyjen toimesta. Vaikka ennen vuotta 1095 juutalaisia oli kristittyjen toimesta vainottu (synagogia ja hautausmaita hävitetty, kansalaisoikeudet ja kanssakäyminen kristittyjen kanssa kielletty, pakkokäännytetty, karkotettu sekä tapettu) jo satoja vuosia, niin oikeastaan vasta ristiretkeläisten suorittama joukkomurha käynnisti Euroopassa lähes tuhatvuotisen tapahtumasarjan, jonka päätepysäkki tuli lähes tuhat vuotta myöhemmin sijaitsemaan Auschwitzin asemalaiturilla!

Eikä kirkko tai kristityt muuttaneet propagandansa ydinsisältöä piiruukaan II Maailmansodan jälkeen - älä kuvittelekaan! Sotaa seuranneiden vuosikymmenten aikana kristityt ainoastaan jalostivat, aivan kuten Gandhi sodan aikana ennusti, hioivat uskonto-propagandansa terävimmilleen ja sitten hienovaraisen taitavasti juottivat salonkikelpoiseksi naamioidun salakavalan myrkkynsä kansalaisilleen jopa sivistyneissä demokratioissa kenenkään sitä huomaamatta! Esipaimenten avoin kaitsettavien kadotuksella uhkailu ja taivaspaikalla lupailu, kaiken yllä leijaileva synnin pelon sekä seksuaalisen häpeän varjo, "vaihtui" näennäisesti suvaitsevaisuudeksi, moni- ja tasa-arvoisuudeksi sekä ihmisoikeuksiksi. Kirkonmiesten kadotuksella uhkailu, käskytyks ja pyhän sanan ulkoluku mutatoitui muutamassa vuosikymmenessä seurakuntasisarten myötätunnoksi ja lapsille lepertelyksi! Pakanoiden ja toisinajattelijoiden hädän ja kärsimysten siittäjistä tuli hädän ja kärsimyksen kättilöitä, teennäisiä tätejä ja sovinnaisia setiä - avustustyöntekijöitä.

Itse Herra kuitenkin ilmoittaa Vanhassa testamentissa profeetta Danielin suulla almujen eli hyväntekeväisyyden sekä avustustyön perimmäisen taka-ajatuksen:

Ja keskellä sortoa heille suodaan pieni menestys, ja monet liittyvät heihin teeskennellen. (Dan.11:34)

Tässä se on, alaston totuus Jahve Herran ja kristittyjen sekä kirkon jakamien avustusten taka-ajatuksesta, ilman minkäänlaista vyöverhoa. Ilmaista juustoa saa vain hiirenloukusta! Jakeet kertovat yksiselitteisen lahjomattomasti, että pienen, usein vain jopa näennäisen, menestyksen myöntämi-

RAAMATTU ON TOTTA VALEHDELLESSAANKIN SILLÄ ESIMERKIKSI:

Vanhasta testamentista ei löydy ainuttakaan Jeesusta koskevaa Messias-profetiaa, ainoastaan asiayhteydestä irti revittyjä yksittäisiä lauseita, lauseenpätkiä ja sanoja Profeettojen mukaan Herran lupasi valituilleen, ei suinkaan Vapahtajaa, vaan ahneen ja verenhimoisen komendantin, sijaishallitsijan - Messiaan (mashiah = kristos)

Raamatun mukaan kunnan mies Nooa oli pojanpoikansa kironnut kostonhimoinen juoppo ja hurskas Job taas oli itseään muita parempana pitävä paskiainen

Raamatun mukaan käskiessään Abrahamia surmaamaan oman poikansa, Herra Demoni ei suinkaan koetellut tämän uskon lujuuatta, vaan ahneuden määrää Eivätkä valitut olleet Egyptissä orjia, vaan varakkaita työtä vieroksuvia siipiveikkoja

Jouluevankeliumin, lähes 400 km pituinen edestakainen matka aasilla verolle pantavaksi Betlehemiin, oli Joosefille ja Marialle raskauden lopulla matkana sula mahdollisuus. Sitä paitsi Raamatun mukaan he olivat Jeesuksen synnyttyä yhtä aikaa sekä Jerusalemin temppelissä, että pakenemassa Herodesta Egyptiin

Jeesus nimittää Raamatussa juutalaisten Jahve Herraa, joka on myös kristittyjen Jumala, isäksi Perkeleeksi. Jeesus ristiinnaulittiinkin jumalanpilkan vuoksi!

Raamatun mukaan Saatana ei mennyt viimeisellä ehtoollisella Juudas Iskariotiin

Paavali oli seksuaalisesti häiriintynyt ja henkisesti tasapainoton meteliruton isä ja hänen kirjeensä kertovat apostolien pelotteluun ja palkinnon lupailuun nojaavasta alituisesta aineellisten etujen ja vieraanvaraisuuden ruinaamisesta, ei Jeesuksesta

Alkukristityt myös sytyttivät Paavalin johdolla aina Auschwitzin asemalaiturille johtavan juutalaisvihan, sekä aloittivat naisten yhä jatkuvan alistamisen

Lähimmäisenrakkaudessaan kristityt ovat teurastaneet viimeisen kahdentuhannen vuoden aikana yli 200 miljoona pakanaa, vääräuskoista sekä harhaoppista

Jos kristittyjen, juutalaisten ja muslimien hyvällä Jumalalla (tunnetaan yleisesti myös nimillä JHVH, Jahve, Jehova, Herra tai Allah) oli tarjota valituilleen vain rakkaudeksi naamioituja käskyjä, nöyryyttämistä, vihaa ja verileikkejä, niin olisiko Saatana tarjonnut jokaiselle yksilölle, ei vaan ainoastaan valituille, tilaisuuden vastuun kantamiseen ja päätöksentekoon, kuunnellut heitä, välttänyt ulkonaisten menestyksen merkkien korostamista, syyllisyydentunteita lietsovia lauseita, kiittänyt heitä mieluummin kuin moittinut ja antanut heille mahdollisuuden kasvaa, auttanut heitä muodostamaan myönteinen minäkuva ja ohjannut heitä tekemään oikein, kehottanut pidättäytymään väkivallasta ja itsensä ylentämisestä, opettanut ennakkoluulottomuuteen, rohkaissut heitä valitsemaan riippuvuuden sijasta itsenäisyys, suonut heille tilaisuuden oppia tyyneyttä ja sisäistä rauhaa, opettanut ihmisiä nauttimaan elämästä - rakastanut heitä ehdoitta!

Raamattu ei myöskään tunne perisyntiä, johon vedoten kristityt syyllistävät itseään ja muita!

Kuten kristityt, Jeesus koskaan väittänyt uskon pelastavan, vaan sekä hän, että Jahve Herra molemmat korostivat aina elämäsi punnittaessa vain tekojen merkitsevän

